

min Tale, at der blev ingen Lettelse i de Skatte- og Takstbyrder, der paahviler Befolkningen, vi vil kun gaa med til den automatiske Nedgang, som følger af Pristallet. Dette er jo ikke rigtigt og bliver ikke rigtigere ved Gentagelse. I det Finanslovsforslag, som Regeringen har fremsat, er der jo en Nedskæring langt ud over den automatiske, der følger af Pristallet, en Nedskæring af Udgifterne med 40 Millioner, hvad det radikale Venstres Ordfører Hr. Rode forleden Dag erkendte var meget prisværdigt og meget betydeligt. Vi stiller ogsaa Forslag, der muliggor væsentlige Skattelettelser ude i Kommunerne. Regeringen er stadig i Gang med Takstnedsættelser, har gennemført Takstnedsættelser, gør det fremdeles og vil fortsætte dermed, naturligvis indenfor den Grænse, som en sund Statshusholdning overhovedet tillader — det bliver vel enhver Regering nødt til at holde sig indenfor. Naar jeg i det sidste halve Aar har hørt Raabet eller Hylet, som det er kaldt, fra saa mange Steder, særlig i Pressen og paa visse Møder, om Skattnedsættelser og Takstnedsættelser —ovre i Odense lød det paa 30 eller 33 pCt. o. s. v., og det ærede Medlem Hr. Kragh hentydede jo til, at der var Stemninger derude, som vi vilde møde, ogsaa ved et Valg —, saa siger jeg, at det kan jo godt være, at i visse Kredse er dette Krav om f. Eks. 30 pCt. Nedsættelse af alle Skatter og alle Takster et meget godt Valgprogram, men det bliver jo rigtignok frygteligt for det Regeringsparti, der skulde arbejde paa det. Jeg kunde fra mit Synspunkt unde dem at faa Regeringen et Aars Tid efter, at de havde sejret paa det Program, saa var det Partis Fremtid, jeg tilhører, sikret, naar det Aar var gaaet, sikret for lange Tider. Jeg kunde unde dem, at de fik Lov til at udføre Eksperimentet, hvis det ikke, maa jeg tilføje, blev noget dyrt for Land og Folk.

Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at det, der trængtes til nu for Tiden, var, at der blæstes til Samling. Jeg ved ikke af, at denne Regering i de 2½ Aar, den har siddet, har blæst til Spredning. Vi har søgt at samle, vi har stillet maadeholdne Forslag paa mange Omraader, ikke mindst i denne Sag, vi stillede i Fjor en Række Forslag, der var udsprunget af Udvalgsarbejder, hvor alle Partier havde været

enige om Principperne, og det er paa disse Udvalgsarbejder i Fjor og vore Forslag i Fjor, det nuværende Kriseværnsforslag videre er bygget op. Det var en Indbydelse til Samling. I Arbejdsudvalget havde Mænd som Jensen-Sønderup og Ejner Jørgensen, en Venstremand, tidligere Minister, og Næstformanden i Arbejdsgiverforeningen været enige om Principperne. I Industriudvalget sad der Mænd som Direktør Olesen, Direktør Dessau og Sekretær Hartz; de var enige om Indstillingen.

Det Kriseværnsforslag, der nu fremsættes af denne Regering, er bygget op paa Tanker og Principper, som der har været Samling om fra Venstre og Højre, fra Industriens Arbejdsgivere og Arbejdere. Men Splittelsen er kommet fra de Herrer, den er kommet fra Venstre først og fremmest, og den er kommet fra det konservative Folkeparti, hvis Ordfører straks syntes at slutte op i Samlingen, men 14 Dage efter splittede og væltede og gik imod det, selve Industriens Ledere havde foreslaaet.

Vi har i de 2½ Aar, denne Regering har siddet, søgt at være Samlingens Mænd, blæst til Samling og vist — ja, jeg tror, jeg tør sige en englelig Taalmodighed til mange Sider, det har vi sandelig. Men der kommer naturligvis et Øjeblik, hvor man maa sige: Nu kan det være nok, nu er det forbi med Taalmodigheden. I 2½ Aar har vi ventet paa denne Samling, ventet paa at faa gennemført dog visse Dele af det, vi foreslog; men vi bliver selvfølgelig ikke ved at sidde under de Vilkaar, at et eller flere Partier hindrer os i at gennemføre alt for saa at haane os, fordi vi intet gennemfører. Der kommer selvfølgelig en Dag, og den kan komme snart, da Folket maa afgøre, om vi skal have større Magt end den, vi altsaa har til at gennemføre, hvad vi vil. Det er dog saa saare klart.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte om Tillægshjælpen. Jeg glemte at sige i min forrige Tale, at der er mit Forslag jo ordret enslydende med det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stemte for i Fjor, det er ganske det samme. Men selvfølgelig skal jeg være villig til at forhandle i et Udvalg om dette Punkt. Jeg har holdt mig til det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ogsaa i Fjor var enig med mig i. Han mente, jeg ikke havde ført en